

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

Mai számból:

A genfi értekezlet hétfői ülészaka (2. old.) — Hahn Aladár: Igy készülök az összefoglalóra (2. old.) — A püspökladányi járás termelőszövetkezeteinek vezetői látogatást tettek a nádudvari Vörös Csillagban (3. old.) — Iró a Horlobágyon (3. old.) — A magyar-angol mérkőzés jegyelosztásáról (4. old.)

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 110. SZAM

ARA 50 FILLÉR

KEDD, 1954 MAJUS 11.

Évszázadok álma vált valóra

Felavatták a Tiszalöki Duzzasztóművet

Vasárnap délelőtt gépkocsik, motorkerékpárok, kerékpárosok karavánja húzódott Tiszalökre felé. Nagyon sokan részt akartak venni a duzzasztómű avatásán. A megye különböző községeiből társasgépkocsin mentek a dolgozó parasztek, termelőszövetkezetek tagjai. Balmazújvárosról mintegy százötvenen, Földesről, Hajdúszoboszlóról, Hajdúnánásról és a környékbeli községekből sokszázan gyülekeztek össze, hogy a nagy eseménynek szemtanui lehessenek. Bárhol is esett az eső, az ünnepségen résztvevő dolgozókat nem zavarta.

Harangi János, a nagyhegyesi Új Élet termelőszövetkezet kertésze azért jött el Tiszalökre, hogy két szemével győződjön meg arról az új alkotásról. S amikor megkezdődött a duzzasztás, azt mondta: „Csak hogy ezt is elértük. Nagyon várjuk már a vizet, kertészetünk már a Keleti Főcsatorna vizére rendezkedett be. Ott voltak a földesi termelőszövetkezetek képviselői is. Ott volt Jámbor István, a Szocialista Munka Hőse, a Rákóczi termelőszövetkezet elnöke, Patáki Lajosné országgyűlési képviselő, a növénytermesztési brigád egyik tagja és még sokan mások.

Hegedűs András elvtárs beszéde

Délben 12 órakor megkezdődött a duzzasztómű ünnepélyes átadása. Az avatóünnepség elnökségében foglaltak helyet Hegedűs András, a minisztertanács első elnökhelyettese, földművelésügyi miniszter, Kristóf István, a SZOT

ban azonban különös jelentősége van azért, mert ez az első olyan nagy létesítmény, amely közvetlenül a mezőgazdasági termelés fejlesztésének érdekét szolgálja. Pártunk és kormányunk most a legfőbb feladatának a dolgozók

A duzzasztómű segítségével a Tiszántúlon jelentősen meg tudjuk növelni rizstermelésünket, emelni tudjuk takarmánytermelésünket és segítségével több állati terméket tudunk előállítani.

A Tiszalöki Duzzasztómű a munkás-paraszt szövetség létesítménye. Megépítése azért vált lehetővé, mert országunkban, amelyet a dicső Szovjet Hadserg felszabadított a német fasiszták és hazai csatlósainak uralma alól, a munkásosztály került hatalomra, a munkásosztály pedig minden eszközzel erősíteni kívánja kapcsolatát a dolgozó parasztsággal. Ez a létesítmény újra bizonyítja azt, hogy a munkásosztály állama olyan hatalmas gazdasági, termelési segítséget tud nyújtani a dolgozó parasztságnak, amilyenre egyetlen más rendszer sem képes.

A Tiszántúli öntözésének lehetőségéről az elmúlt évtizedekben — sőt évszázadokban — sokat álmodoztak a magyar nép legjobbjai. Az az elgondolás például, hogy itt Tiszalök tájékán duzzasztómű épüljön és segítségével a Körösbe vezessük a Tisza vizét, már több mint egyévszázados. Azonban hiába látták legjobbjaink a Tiszántúli öntözésének jelentőségét, az uralkodó osztály, a tőkés és nagybirtokosok nem akartak és nem tudtak ezzel a kérdéssel megbirkózni. Az öntözés a kapitalista időben egy évszázad alatt jóformán semmit sem ért. Magyarországon 1938-ban mindössze 20.000 kat. holdat öntöztek, tehát egytized részét, mint amennyit csak a Tiszalöki Duzzasztóművel öntözni tudunk.

Az építés harcok, nehézségekben és győzelmekben nem szükkülő időszakok véget ért. Most a dolgozó parasztek, a mezőgazdasági szervek a sor, hogy jól használják ki a vizet, takarékoskodjanak vele és biztosítsák a lehető legnagyobb termés elérését.

Az öntözés lehetővé teszi a kettős termelés kiterjesztését. A másodtermelés elterjedésének a Tiszántúlon ugyanis egyik legfőbb akadálya éppen az, hogy a másodnövény fejlődésének legfontosabb időszakában gyakran hetekig, sőt néha hónapokig sem esik az eső. A Tiszalöki Duzzasztómű lehetővé teszi, hogy szélesen kiterjesszük különösen az alacsonyfekvésű, terméketlen szikes talajaink a halastavak építését és a halgazdálkodást. Fel kell használni azokat a lehetőségeket is, amelyek különösen a löszhátakon az őszi és koratavaszi tárolóöntözésben vannak. Jó vízgazdálkodású talajokon a tárolóöntözéssel lehetővé válik állandó és bőséges termés biztosítása.

A Tiszalöki Duzzasztóműhöz tartozó öntözőrendszer nagy területeket hálóz be. Az öntözési berendezések kihasználása a termelők legszorosabb együttműködését kívánja meg. Erzik ezt maguk a termelők is és nem véletlen, hogy az öntözési lehetőségeket elsősorban a termelőszövetkezetek tudják kihasználni. Erre

mutat például az, hogy a termelőszövetkezetek — jóllehet szántóterületük az egyénileg gazdálkodóknak alig egyötöde — hatszor akkora területen termelnek rizst, mint az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztek. De még az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztek is, akik felhasználják az öntözés adta lehetőségeket, igyekeznek — helyesen — külföldre termelési csoportokba tömörülni.

Az öntözés tehát, ugyanúgy, mint a gép, lehetővé teszi, hogy a nagyüzemi termelés előnyei sokkal világosabban, kézzelfoghatóbban bontakozzanak ki és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztek számára érthetőbb legyen a szövetkezésben rejlő előny. A csatornák tehát, ha jól

dolgozunk, nemcsak a vizet szállítják a Tiszántúli aszalyos földekre, hanem a mezőgazdasági termelés új, fejlettebb módszerének, a szövetkezeti nagyüzemi gazdálkodásnak is hordozói lesznek.

Tiszántúli dolgozó parasztsága használja ki a Tiszalöki Duzzasztóművel megteremtett lehetőséget a lehető legjobban egész dolgozó népünk javára és saját hasznára. Ez a duzzasztómű és öntözőrendszer pedig legyen a munkás-paraszt összefogás hirdetője és egyben megdönthetetlen bizonyítéka legyen annak, hogy mire képes az a nép, amely egyszer és mindenkorra megszakadul a tőkés és földesurak elnyomásától — fejezte be beszédét Hegedűs András elvtárs.

Lezáródik a duzzasztózsilip

Az avatóbeszéd után Rajcsi Kálmán elvtárs utasítást ad Forstner Istvánnak, a Vízügyi Főigazgatóság főmérnökének, hogy adjon parancsot a duzzasztásra. Az ünnepők a Tisza partjára tördülnek, hogy tanúi legyenek a pillanatnak. F2 óra 40 perc-

re szünjön meg a víz utáni sóvárgás a tikkasztó nyarakon az Alföld nagy részén. A felső Tisza mederben közben már láthatóan emelkedett a víz szintje, ezt különösen mutatják a pillérek oldalára festett mércék. Tizenhárom óra 13 perckor

Hegedűs András elvtárs ünnepi beszédét mondja

elnöke, az MDP Politikai Bizottságának tagjai, Bebrits Lajos közlekedés- és postaügyi miniszter, Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Barcsi Gyula, az MDP hajdú-biharmegyei bizottságának titkára, Tatár Kiss Lajos, a hajdú-biharmegyei tanács végrehajtó bizottságának elnöke, Borsodi János, a debreceni MAV igazgatóság vezetője, valamint kiváló építőmunkások és mérnökök.

A vízműépítői nevében Halmi Sándor munkaérdemrendes sztahanovista brigádvezető szökt a megjelentekhez, majd Bebrits Lajos közlekedés- és postaügyi miniszter mondott beszédet. Az ünnepi beszédet Hegedűs András, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, a minisztertanács első elnökhelyettese, földművelésügyi miniszter mondotta.

A Tiszalöki Duzzasztómű egyike népi demokráciánk legnagyobb létesítményének. Méltán sorakozik a legnagyobb beruházások — Sztálinváros, Inota, Komló, Kazincbarcika és a többi mellé. A Tiszalöki Duzzasztóműnek a nagy létesítmények sorá-

életkörülményei állandó és gyors javítását tekintti. Ehhez mindenképp több mezőgazdasági termény — kenyér, hús, zsír, tojás, zöldség, gyümölcs — kell és ezért sokoldalúan és gyorsan kell fejleszteni egész mezőgazdaságunkat.

Ehhez a nagy országos ügyször járul hozzá a Tiszalöki Duzzasztómű. Ezt a nagy ügyet szolgálták becsülettel azok a munkások, akik építésében résztvettek és ezt fogják szolgálni azok a dolgozó parasztek, akik a vizet szántóik termékenyebbé tételére felhasználják.

A duzzasztómű segítségével, annak teljes kiépülése után, az ország legaszályosabb vidékén, a Tiszántúlon — ahol a rossz csapadék- és talajviszonyok következtében a termésátlagok rendkívül alacsonyak és igen ingadozóak voltak — több mint 200.000 kat. holdon válik lehetővé, hogy

többet és biztonságosabban termeljünk. Ebből mintegy 50.000 kat. hold olyan terület, amelynek a mezőgazdasági művelésbe való bevonását tulajdonképpen a víz, azaz a duzzasztómű létesítése teszi lehetővé.

Ünnepi tömeg a Tisza-parton (háttérben a duzzasztómű)

kor emelkedik magasba a Tisza partján leszárt vörös zászló és a duzzasztó kezelőtornyában megkezdődik a duzzasztás megindítása. Az első mederpillér ormán lévő toronyban Agh Imre gépészeti építészvezető áll a kapcsolótábla elé. S azt a kapcsolót nyomja le, amelyik mellett a következő felírás látható: „Zsilipsüllyesztés”. S alig látható szabad szemmel, ahogy a megindult hatalmas duzzasztótábla süllyedni kezd a sebes sodrású víz felé.

Rajcsi Kálmán elvtárs közben elmagyarázza, hogy a duzzasztómű táblája egy perc alatt mindössze 6—7 centimétert süllyed, amit szabad szemmel alig lehet látni. De egyre fogy a távolság a duzzasztótábla alsó éle és a víz szinte között. S mintegy 20 perc múlva a tükörsíma víz fodrozódni kezd, beleütközik a hatalmas erejű tárgyba, amit a magyar ipar kiváló dolgozói alkottak, hogy a Tisza szilaj vizét a Keleti Főcsatornába tereljék, hogy vég-

megáll a gép és a zsilip a fenéktől másfél méternyire megnyugszik, ellenáll a nagy elemi erőnek, a sebes Tisza vízének. Délután 3 órára a zsilip mögötti vízszint különbség eléri a másfél métert. Mikor megáll a zsilip, a zenekar az Internacionálét játsza el és ezzel befejeződik az ünnepség.

A szocializmus építésének, békealkotásainknak egyik jelentős állomásához értünk. Akik jelen voltak, talán soha nem felejtik el azt a pillanatot, amikor a nagy alkotást átadták a dolgozó népek. Nagyon várták már ezt a tiszántúli szomjas földek, a termelőszövetkezetek és egyénileg dolgozó parasztek tizezei. Egy olyan biztosíték született meg, amelyben bízza a földek dolgozó népe, minden kapavágásban a nagyobb terméseredményeket látják.

Eljenek a tiszalöki duzzasztó építői! Eljen az a dolgozó nép, amely ilyen alkotásokra képes!

— Pallás—Fábián —

Az indokínai kérdés a genfi értekezlet előtt

A vietnami küldöttség vezetője nyolc pontból álló javaslatot terjesztett elő

Hétfőn délután három órakor megkezdődött a genfi értekezletnek az indokínai kérdéssel foglalkozó második ülése.

Az ülésen V. M. Molotov elnökölt.

Az „MTI” kiküldött tudósítójának jelentése:

Iljicsov, a szovjet küldöttség szóvivője sajtóértekezleten számolt be a genfi értekezlet hétfői üléséről.

A hétfői ülésen felszólalt: Fam Van Dong, a Vietnami Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője, Bidault francia külügyminiszter, Laosz képviselője, Eden angol külügyminiszter, Bedell-Smith, az Egyesült Államok külügyminiszterhelyettese, az amerikai küldöttség vezetője, Kambodzsa képviselője, valamint a Bao Daj-féle Vietnami küldöttség.

Az elnöklő Molotov szovjet külügyminiszter elsőnek Fam Van Dongnak, a Vietnami Demokratikus Köztársaság képviselőjének adta meg a szót, aki nyilatkozatot tett a Dien Bien Phunál fogásba került sebesültek hazaszállításának kérdéséről.

Fam Van Dong mindenekelőtt nyilatkozatot olvasott fel a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormányának küldöttsége nevében. A nyilatkozat a Dien Bien Phun-i sebesültek kérdésére vonatkozik és a következőket tartalmazza:

A Vietnami Demokratikus Köztársaság kormánya emberbaráti politikájától vezettetve, amelyet a háború során állandóan folytatott és különösen a sebesültek s foglyok irányában alkalmazott, kész lehetővé tenni a francia expedíciós hadtest Dien Bien Phuban foglyul ejtett súlyos sebesülteinek elszállítását. Ha a francia kormány kész e sebesülteinek elszállítására, a két parancsnokság képviselői tegyenek a helyszínen gyakorlati intézkedéseket az elszállítás megvalósítása érdekében.

Fam Van Dong után a Bao Daj-féle Vietnami képviselője szólt fel és ahelyett, hogy érdemben válaszolt volna a Vietnami Demokratikus Köztársaság javaslatára, arról beszélt, hogy Bao Daj Vietnamjának képviselői levelet intéztek a hétfői ülés előtt az elnöklő Molotovhoz a Dien Bien Phunál fogásba került sebesültek kérdésével kapcsolatban.

Bidault francia külügyminiszter rövid felszólalásában pozitív álláspontra helyezkedett a Vietnami Demokratikus Köztársaság javaslatával kapcsolatban.

A Vietnami Demokratikus Köztársaság kezdeményező javaslatára, hogy az expedíciós francia csapatok fogságba esett összes sebesült tagjait nemzetiségükre való tekintet nélkül telepítsék haza, így határozattá vált.

Ezzel nagyfotosságú kérdést sikerült megoldani — hangoztatta Iljicsov.

Ezután Fam Van Dong, a Vietnami Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője hosszú beszédben fejtette ki a Vietnami Demokratikus Köztársaság álláspontját az indokínai kérdésben. Hangsúlyozta, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság népének és kormányának alapvető álláspontja a béke, a függetlenség, az egység és demokrácia.

A Vietnami Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője hangsúlyozza, hogy a francia kormány és az Egyesült Államok kormányának agresszív politikája, amelynek célja az indokínai háború kiterjesztése, ellenkezik Vietnam, Khmer és Patet Lao népeinek érdekeivel.

Fam Van Dong hangsúlyozta, hogy az az álláspont, amelyet beszédében kifejt, a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormányának, Khmer népének és ellenállási kormányának, valamint Patet Lao népének és ellenállási kormányának közös álláspontja. Fam Van Dong ezután az indokínai béke helyreállítása érdekében a következő javaslatot terjesztette elő:

Az indokínai béke helyreállítása érdekében szükség van a következőkre:

1. Franciaország ismerje el Vietnam szuverenitását és függetlenségét Vietnam egész területén, valamint Khmer és Patet Lao szuverenitását és függetlenségét is.

2. Megegyezésre kell jutni arra vonatkozólag, hogy Vietnam, Khmer és Patet Lao területéről a harcoló felek megegyezésében megállapítandó határidő alatt kivonják az összes külföldi csapatokat.

3. Általános, szabad választásokat kell tartani Vietnamban, Khmerben és Patet Laoban. Vietnamban, Khmerben és Patet Laoban a két fél kormányainak képviselőiből konzultatív konferenciákat kell összehívni (a három államban külön-külön) olyan feltételek mellett, amelyek biztosítják a hazafias pártok, csoportok és társadalmi szervezetek tevékenységének szabadságát az általános, szabad választások előkészítése és lefolytatása érdekében. E választások célja egységes kormány megteremtése mindhárom országban.

4. A Vietnami Demokratikus Köztársaság küldöttsége kijelenti, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormánya kész megvizsgálni a Vietnami Demokratikus Köztársaság csatlakozásának kérdését a Francia Unióhoz az önkéntesség elve alapján és kész ennek a csatlakozásnak a feltételeiről tárgyalni.

5. A Vietnami Demokratikus Köztársaság, valamint Khmer és Patet Lao elismeri, hogy Franciaországnak gazdasági és kulturális érdekei vannak ezekben az államokban. Azután, hogy megalakulnak Vietnamban, Khmerben és Patet Laoban az egységes kormányok, ezeknek az államoknak Franciaországgal való gazdasági és kulturális kapcsolatait az egyenjóság és a kölcsönös érdekek tiszteletben tartásának elve alapján kell rendezni.

6. A harcoló felek kötelezik magukat, hogy nem üldözik azokat a személyeket, akik a háború idején az ellenkező oldalal működtek együtt.

7. Különösen ki kell cserélni a hadifoglyokat.

8. az 1-7. pontban körvonalazott intézkedések végrehajtását meg kell előzni az indokínai hadműveletek beszüntetésének és ennek érdekében Franciaország és a három állam mindegyike között meg kell előzni az egyezmények előírásait; ellenőrzést kell megvalósítani a hadműveletek beszüntetéséről szóló egyezmény feltételeinek megtartása fölött és e célból mind a három államban vegyesbizottságokat kell alakítani a hadviselő felek képviselőiből.

Az ülésen ezután Kambodzsa és Laosz képviselője szólt fel. A továbbiakban Eden angol külügyminiszter szólt fel. Kijelentette: Kész elismerni, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság küldötte valóban népének vágyait fejezte ki, az angol külügyminiszter azonban nehézményezte, hogy a Vietnami De-

matikus Köztársaság küldötte élesen bírálta az Amerikai Egyesült Államoknak az indokínai kérdéssel kapcsolatos politikáját. Edén véleménye szerint Bidault javaslata alkalmas arra, hogy az indokínai kérdés megoldásánál általános alapon tekintsek.

Bedell-Smith, az amerikai küldöttség vezetője felszólalásában üdvözölte a sebesültek kicseréléséről és hazaszállításáról tett vietnami nyilatkozatot. Ezzel szemben kijelentette, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak az indokínai kérdés megoldásával kapcsolatos javaslatait nem fogadhatja el.

A Bao Daj-féle Vietnami küldöttség második rövid felszólalása után az elnöklő Molotov bevezette a hétfői ülést.

Iljicsov közölte, hogy a genfi értekezlet keddi ülésén folytatják a koreai kérdés megvitatását. A további ülések tárgyáról hozandó döntést hamarosan nyilvánosságra hozzák.

A „Le Monde” című francia lapban május 9-én megjelent az „Associated Press” közleménye arról, hogy az „Al Gumhurija” című egyiptomi újság munkatársa interjút készített V. M. Molotovval nemzetközi kérdésekről. Ez az interjú a francia politikáról, az indokínai helyzetről és egyéb kérdésekre vonatkozó különböző kijelentéseket tulajdonít V. M. Molotovnak.

A „TASZSZ” Genfben tartózkodó tudósítójának hitelérdemlő értesítése szerint V. M. Molotov semmiféle interjút nem adott s Genfben egyáltalán nem beszélgetett a külföldi tudósítókkal.

Az „Al Gumhurija” című egyiptomi lapban megjelent fent közlemény nem egyéb kóhollandiáknál, amelyet egyes hírvivőknek a közvélemény megtévesztése céljából terjesztettek.

Ho Si Minh válaszai az „Antara” indonéziai hírügynökség kérdéseire

A „Vietnami Tájékoztató Iroda” közli azokat a válaszokat, amelyeket Ho Si Minh, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnöke adott az „Antara” indonéziai hírügynökség főszerkesztője által április 22-én hozzá intézett kérdésekre.

Kérdés: Mi a célja a vietnami nép harcának?

Felelet: A vietnami nép által vívott hárs célja békés, egységes, független, demokratikus és szabad állam megteremtése.

Kérdés: Milyen úton győzedelmeskedhet a vietnami nép harca?

Felelet: A vietnami nép mindig békés úton óhajtott elérni Vietnam függetlenségét és szabadságát. Ezért történt, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság 1946-ban francia-vietnami megállapodást írt alá Franciaországgal. Csak amikor a francia gyarmattartók megszegték a megállapodást és háborút erőszakoltak rá a vietnami népre, akkor volt kénytelen Vietnam népe fegyvert ragadni, hogy ellenálljon. A vietnami nép ma is a vietnami kérdés békés rendezése mellett foglalt állást.

Kérdés: Mi az Ön véleménye a franciák számára Indokínában nyújtott amerikai katonai segítségről?

Felelet: Az Egyesült Államok vezető körei igyekeznek meghússítani az indokínai kérdés békés rendezését. Tevékenyen beavatkoznak az indokínai háborúba és megkísérik annak kiterjesztését,

Párt és pártépítés

Igy készülök az összefoglalóra

Az SZKP történet másodéves tanfolyamának propagandista konferenciáját vezettem. A konferencia hallgatói (22 elvtárs) vezetik a másodéves párt-történeti szemináriumokat városunk üzemi, vállalati és egyéb párt-szervezeteiben.

A másodéves párt-történeti oktatás sikere attól függ, hogy mi, propagandisták mennyiben érezzük át ennek a megismerendő feladatnak a jelentőségét, hogyan készülünk fel az egyes foglalkozásokra. Milyen módszerrel és nevelési eszközökkel tudjuk felkeltetni a hallgatók érdeklődését, tanulmányvágyát. Hogyan tudjuk anyagi erővé változtatni az elméletet a párt-történet tanulmányozó elvtársaknak a munkában való hazafias, öntudatos helytállásán keresztül.

Oktatási munkánkban jelentős esemény az évvégi ismétlés és összefoglaló. Az ismétlés és összefoglaló mutatja meg egész évi munkánk eredményét, de hibáit is, s a propagandisták és hallgatók politikai fejlődését.

Az ismétlések és összefoglalók lehetőségét adnak arra, hogy jobban megvilágítsunk egy-egy kérdést, amivel évközben nem foglalkoztunk elég alaposan és hogy megmutassuk az egyes tanulóknak, mi a feladatuk a békehárcban és a szocialista építőmunkában. Eppen ezért ezekre a foglalkozásokra még az eddiginél is fokozottabb igyekezettel kell felkészülni minden propagandistának.

Az ismétlés idejét arra használtam fel, hogy az útnutatóban ajánlott irodalmat ismételt behatóan tanulmányoztam, átdolgoztam az évközben készített jegyzeteimet. A feldolgozott anyagot egy-egy kérdés köré csoportosítottam oly módon, hogy Lenin és Sztálin tanításait: az elméleti tételeket egy főkérdésre, mint legfőbb szempontra épít-

tem fel s ezeket a történelmi tények tükrében világítottam meg. Majd levontam a következtéseket, hogy a mi pártunk hogyan alkalmazta ezeket a tanításokat fejlődésünk megfelelő szakaszában, s mi a tennivalónk pártunk politikájának végrehajtása terén.

Az ismétlés során egyik-másik kérdéssel kapcsolatban több, eddig számomra még ismeretlen klasszikus művet tanulmányoztam és segédanyagot is olvastam hozzá. Pl. a trockista-zinovjevista párt és szovjetellenes blokk felszámolásának kérdésénél nagy segítséget nyújtott a magyar fordításban nemrég megjelent mű: Visinszkij elvtárs perbeszédeinek gyűjteménye. Természetesen a sajtóolvasásnak is nagy jelentőséget tulajdonítva figyelemmel kísértem a nemzetközi eseményeket. Hiszen a Szovjetuniónak a két világháború közötti békehárcával foglalkozva nagy hiba volna azt csak a maga történelmi idejének szakaszára leszűkíteni és nem foglalkozni ugyanakkor a jelenlegi békehárcával, annak egyes legkiemelkedőbb állomásaival, mint a berlini és genfi értekezlet.

Azonban úgy érzem, hogy az ismétlésekre és az összefoglalóra való felkészüléshez nem nyújtottam elég segítséget hallgatóimnak, habár egyes elvtársak felkerestek s megbeszélték velem problémáikat. Azonban helyesebb lett volna, ha közvetlenül is segítettem volna oktatói munkájukat azzal, hogy egy-egy foglalkozáson résztvettem volna, ahogy ezt az előző években tettem, amikor közép fokú propagandista szemináriumot vezettem. Elfogadtam azt a véleményt, hogy az ezen a színvonalon oktató elvtársak önállóbbak és képzetebbek. Azonban ezt a hiányosságot határozottan pótolni kell a Pártoktatás Házában tartott konzultációk.

Hahn Aladárné

A gépállor

egy gépre eső harmadik az egy mutatózott lemezt. Elsőséget a volt. — az egy (27.3), hencidai

A kongre kes jutalmakat kezelt, valamint

A püsp vezetői lá

Legköz

A püspökklány is minden hónapra leírja össze a kezelt vezetőit. az értekezlet: adnak a munka és sok hibát feltár nek a kijavítása fejlődést. (Bizonyi elsősege.)

Ebben a hónap pártbizottság és tára új módszert jó dolgot sz-be a helyi vezetők szövetkezet életéről ségéről. Az elmond járt a helyszínen tek a járás sz-cine esetben a náduva lagban tartottk beszélt, amiről rál elvtárs, a püsp rai tanács vb. elkövetkezőben szárlap szerkesztőségébeleben:

A járás termeltől, a megyei és tanácsszervektől elvtárs gyűlt össze Vörös Csillagban. elvtárs, a tsz pártbó István elvtárs, ismertették a tagoltsz tevékenységét, és a munka meg rtekösségait. Utána résztvevői a politikáját, amely szembehelyezkedik az agressziós háború kiterjesztésével és az indokínai és koreai kérdés békés rendezése mellett foglalt állást. Ez a politika hozzájárulhat a Távol-Kelet és a világ békéjéhez. Minden ázsiai országnak, amely jelenleg szolgásgát alá volt, vagy van vetve, és gyarmatként szerepel, egységben össze kell fognia a gyarmati és az agresszió elleni küzdelemben.

Kérdés: Mi az Ön véleménye az indonéziai miniszterelnök ázsiai és afrikai államok értekezletének megszervezésére tett javaslatáról?

Felelet: Örömmel üdvözöljük minden nemzetközi értekezletet, amely hozzájárul a Távol-Kelet és a világ békéjéhez.

Kérdés: Mi a véleménye az Egyesült Államoknak arról a szándékáról, hogy katonai szövetségeket létesít Ázsiában és a Csendes Óceán térségében?

Felelet: Az Egyesült Államok háborús uszítóinak azok a kísérletei, amelyek katonai szövetségeket akarnak szervezni Dél-kelet-Ázsiában és a Csendes Óceán nyugati térségében, bűnös cselekedetek az Egyesült Államok részéről. Céljuk az ázsiai agressziós háború kiterjesztése, Ázsia békéjének aláaknázása és az ázsiai népek szolgásgátba döntése. Ezek a cselekedetek kétségtelenül egész Ázsia népeinek határozott ellenállásába ütköznek.

A gépállomások között Zsáka, Hencida és Nyíradony a legutolsó

A gépállomások között folyó versenyben első a püspökladányi, — 101.1 normálhold az egy gépre eső munka. Második a tiszacsegei gépállomás, 99.4 az egy gépre eső műszaknorma, harmadik az egyéki gépállomás (82.3). A püspökladányi gépállomásnál a tavaszi szántásnál mutatkozott lemaradás. Ez annak tudható be, hogy őszi szántási tervüket jóval túlteljesítették. Elsőségét annak köszönheti a gépállomás, hogy — bár az eső miatt 3 nap műszak kiesése volt, — az egy gépre eső teljesítménye mégis a legjobb. A versenyben utolsó helyen a zsákai (27.3), hencidai (30.9) és a nyíradonyi gépállomás áll (31.8).

Jutalmat kapnak a kongresszusi verseny győztesei

A kongresszusi verseny idején legjobb eredményt elérők számára a megyei tanács értékes jutalmakat oszt ki. Azonkívül művészi kivitelű oklevelet kap a tíz legjobb termelőszövetkezet, valamint a termelőszövetkezeti tagok között a 20 legjobb eredményt elérő.

A püspökladányi járás termelőszövetkezeteinek vezetői látogatást tettek a nádudvari Vörös Csillagban

Legközelebb a földesi Petőfiben gyűlnek össze tapasztalatcserére

A püspökladányi járási tanács is minden hónapban megbeszélésre hívja össze a termelőszövetkezetek vezetőit. Hasznosak ezek az értekezletek: sok javaslatot adnak a munka megjavításához és sok hibát feltárnak, amelyeknek a kijavítása előbbre viszi a fejlődést. (Bizonyítja ezt a járás elsője.)

Ebben a hónapban a járási pártbizottság és tanács javaslataira új módszert vezettek be: egy jól dolgozó tsz-be mentek ki, ahol a helyi vezetők beszámoltak a szövetkezet életéről és tevékenységéről. Az elmondottakról mindjárt a helyszínen meggyőződhetünk a járás tsz-einek vezetői. Első esetben a nádudvari Vörös Csillagban tartották egésznapos megbeszélést, amiről Fegyveres Antal elvtárs, a püspökladányi járási tanács vb. elnökhelyettese a következőkben számolt be a Néplap szerkesztőségéhez küldött leveleiben:

A járás termelőszövetkezeteitől, a megyei és járási párt- és tanácsvezetőkől mintegy 140 elvtárs gyűlt össze május 6-án a Vörös Csillagban. Tóth József elvtárs, a tsz párttitkára és Szabó István elvtárs, a tsz elnöke ismertették a tagok munkáját, a tsz tevékenységét, eredményeit és a munka még meglévő fogyatékosságait. Utána az értekezlet résztvevői a helyszínen ellenőrizték az elmondottakat. Kiss István elvtárs, a Szabó tsz elnöke, Jambor István elvtárs, a földesi Rákóczi elnöke, a Szocialista Munka Hőse, Mocsári József elvtárs, a földesi Petőfi elnöke elragadtatással nézték a Vörös Csillag jól művelt földterületét.

A szépen sorolódó cukorrépaültetvények a brigádokon belül munkacsoportokra és egyénekre felosztották. Szorgalmasan és jókedvvel dolgoznak a szövetkezet tagjai. Nem „papíron”, hanem a valóságban versenyeznek és minőségű munkát végeznek. A kapásterület egyénekre való felosztásának számukra is előnyös voltáról különösen az elmúlt évben győződtek meg, amikor bevezették a premizálást. Tavaly átlagosan 20 kilónyi cukrot kapott egy-egy növénytermesztő tag a cukorrépa-termelésben végzett jó munkáért.

Hiba az a termelőszövetkezetben — amint a párttitkár elvtárs is említette — hogy nem népszerűsítik kellően a legszorgalmasabb tagokat, a verseny eredményeit nem közlik mindenkivel rendszeresen.

Visszatérve a határszempléről, a jelenlévők több mint ötven kérdést tettek fel a Vörös Csillag elnökeinek és párttitkáráknak. Hogyan szerzik az építkezést, hogyan gondoskodnak az öregekről, a kisgyermekes anyákról — ezek tránt érdeklődtek a tsz vezetői. Tóth József elvtárs elmondta, hogy az öregek ellátásáról — akik már legalább két éve tag-

jai a tsz-nek — becsülettel gondoskodnak. A gyerekeket napközi otthonban helyezik el, hogy a szülők zavartalanul kivehessék részüket a termelő munkából. Nagy meglepéssel hallgatták a vendégek, hogy a DISZ munkacsoport tagjai minden munkában példamutatóan éljenek. Indítottak egy 200 munkaegység mozgalmat, de előreláthatóan 300 és még annál is több munkaegységet szerez év végéig egy-egy DISZ fiatal.

A püspökladányi járás termelőszövetkezeteinek vezetői nagy meglepéssel távoztak a Vörös Csillag vendégkeret tagjaként. Megfogadták, hogy hazamenve a látottakat és tapasztaltakat vezetői ülésen és taggyűlésen megbeszélnek és hasznosítják saját gazdaságukban. Elhatározták, hogy legközelebb a földesi Petőfi tsz-ben gyűlnek össze tapasztalatcserére.

„Ahány ház, annyi betétkönyv”

Vaskút termelőszövetkezeti köztség dolgozó „Ahány ház, annyi betétkönyv” felhívással újszerű takarékosági mozgalom kezdeményezték és csatlakozásra szólították az ország összes községeit. Versenyfelhívásukban a következőket írják: szervezzük a községeinkben május 31-ig takarékosági napokat „Ahány ház, annyi betétkönyv” jelzővel.

A verseny eredményét az dönti el, hogy egy községben a házak számához viszonyítva, hány be-

tétkönyvet váltottak és mennyi az egy-egy könyvvevőre eső betétlátalag.

Az „Ahány ház, annyi betétkönyv” mozgalomban való részvétellel hazánk minden egyes lakosa jelentősen hozzájárulhat saját életszínvonalának emeléséhez és az általános jólét növekedéséhez. Csatlakozzon hát Hajdú-Bihar megyéből is minél több község Vaskút kezdeményezéséhez.

ÍRÓ

a Hortobágyon

Irodalmi est volt a Hortobágyon. A Megyei Könyvtár rendezte. Jelentős esemény volt, mert ebben az esetben egyik legnagyobb írónk, az 50. esztendőjé elhunyt Jókai Mór életéről kívánt emlékezni a Megyei Könyvtár.

Ilyen illusztris esemény alkalmából mi lehetett a Megyei Könyvtár legjobb elgondolása? Kiállítás rendezni a nagy íróval kapcsolatos emlékekből — képekből és írásközből — s előadást szervezni azon a téjékon, amelyhez Jókainak emlékei kapcsolódnak — nálunk tehát a Hortobágyon.

Az est előadójaként a Népkönyvtári Központ előadót küldött Debrecenbe. Vitézy János író repülővel érkezett, hogy a jelentős eseménynek a Hortobágy parasztságának kulturális ébresztésében résztvevő legyen.

És mégis... Mi történt ezen a hortobágyi irodalmi esten?

A hat órára hirdetett előadásnak fél hétkor még híre-nyoma sem volt. Miért? Ki a hibás? A Megyei Könyvtár igazgatója? Nem... A borsói állami gazdaság vezetője? Az sem. Az a májusi eső, amely végigcsapott a széles pusztán, villámokkal, mennydörgésekkel, csilláptáttalantlan szembelállással — amely a emberekkel, az állami gazdaság dolgozóit a legényszállások fölé fala közé kényszerítette.

Fél óra nem nagy idő. Eltelik, mint egy pillanat, de a türelmetlen ember számára egy pillanat

is félórának tűnik. Így volt ezzel Vitézy János is.

Fél hét volt, amikor sürgetni kezdte az előadást.

Kezdeni kellett. Arról volt szó, hogy Jókai nagy író (ezt mindenki tudja). Jókai műveinek felsorolása következett... (aki közelebről nem ismeri, hogyan tudná megjegyezni ezt a hatalmas adathalmazt?)...

Am a „Sárga rózsá”-ról, az előadás című regényéről ezen az „irodalmi esten” mindössze annyi szó esett, hogy Jókainak van egy ilyen című, kb. 100 oldalas írása, a Hortobágyról szól és az e mondanivalója, hogy a hortobágyi csapáros egykori leánya két legénynek sárga rózsát osztogat.

Én nem tudom, hogy ebből az előadásból mit értettek meg a hortobágyi dolgozó emberek, bizonyára edeskeveset. Mert, hogy az ilyen kitételek, mint: „ez a kisregény a Hortobágy apoteózis”, aligha szolgálták Jókai népszerűsítését.

Ma, amikor azt kívánjuk, írónktól, hogy a nép nyelvén, a néphez szóljanak, alig hiszem, hogy a Hortobágy dolgozóit az említett és hasonló meghatározásoktól hemzsegő nyelvet értenék, vagy sajátjuknak éreznék.

Szendergő unalom volt ez a röpke húsz perc, amellyel Vitézy

„Megkésérem a lakók életét”

A hajdú-biharmegyei tanács Beruházási Igazgatósága több mint fél millió forint összegben a Simonfy-u. 1. számú ház tatarozását a 61/1. Építőipari Vállalatra bízta. A 61/1. a munkával több alvállalatot megbízott, így a 61/5. Szakipari Vállalatot is. Különféle okokból 6 hónapos késéssel elkészült a ház tatarozása. A lakók februárban beköltöztek. Május 6-án megtörtént az épület műszaki átadása.

Az átadás során több hiányosságot állapítottak meg a különféle szervek megbízottjai. A KIK megbízottja — igen helyesen — ragaszkodott ahhoz, hogy az átadás során tapasztalt hiányosságokat a 61/5. Szakipari Vállalat rövid időn belül pótolja. A 61/5. kiküldöttje, Vedres Lajos cöbbséghogyan sem akarta elvállalni, hogy a hibás falakat, kéményeket megjavítsák. Nyilván unják már a ház lakóinak és a KIK-nek eddig is felmerült jogos panaszait.

Miután Vedres Lajos látta, hogy a KIK megbízottja nem veszi át így a lakásokat, indulatossan kifejezte: „Rendben van, megcsináltjuk, de megkésérem a lakók életét.” Nem egy biztató kijelentés, nem sok jól várhatnak tehát a Simonfy-utcai ház lakói.

Amikor Vedres Lajos említett kijelentését tette — egyáltalán nem túlozt. A lakók életét máris sikerült megkéséreni. Ehhez jön még Vedres Lajos „jgéréte”. Itt lehetetlen felsorolni minden hibát (a jegyzőkönyv sem sorolja fel mindet), de lássunk néhányat. A B. lépcsőházból az udvarra vezető lépcsőt nem csinálták meg. Egy deszkán járnak le a lakók, de a 61/1. a deszkát el fogja vinni (már akarták). Akkor azlán ugrálhatnak le egy méter magasból a lakók az udvarra. Hetekig tartott a lépcsőház tatarozása. A lakások akkor már készen voltak, ajtóik, ablakok befestve. Nem tudni, hogy a kőművesek magánszorgalomból, vagy Vedres Lajos

„tanácsára”, a frissen festett ajtókat, ablakokat úgy bevették malterrel, hogy később, amikor letakarították — a festék is lement vele. A B. lépcsőház viágításának biztosítékait kicsapaták, de megcsináltatni? Nem a mi feladatunk — gondolták. A B. kapu első és második emeletének udvari részét már be sem meszelték. A csatornákat félig készen otthagyták, a víz oda folyik, ahova éppen a szél fújja, a falra, az ablakra, vagy a lakók nyakába. Az A. lépcsőházat is kifestették, de az első emeleten kb. egy méteres helyet festetlen hagytak. (Biztosan nem volt benne a tervben.) De ott hagyták rozsdásan, malteresen, piszkosan az összes korlátokat, pedig nem sok idő, kevés festék kellett volna a befestéshez. Minden ablakon van redőny, csak nem működik.

Ezzel korántsem teljes a hiánylista. A kémények nagyrésze nem jó. Ha a földszinten begyűjtanak, az emeletiek kimenekülnek a folyosóra, mert a füst kibírhatalan. Jónéhány lakás ablakát nem merik kinyitni a lakók, mert a szél lefújja a falról a festéket. (Ugy látszik az enyvet másra szállták fel.) Néhány fürdőszobában időközben más helyre tették a vilánykapcsolót, de arra már nem „letelt” nekik, hogy a csúfá tett falat újra bemeszeljék.

A tervezőkről is lehetne szólni. A spejzok nagyrészen (2 méter magasságban) eternit füsteső vezet át. Nyilván azért, hogy telen-nyáron meleg legyen a kamrában és minden élelem megromoljon. Szellőztetni sem lehet, mert az ablakok nem nyithatók. Lehetne még folytatni a felsorolást, de hagyjuk. Azt javasoljuk Vedres Lajosnak, hogy most már ne a lakók életének a megkésérlésén törje a fejét, miután ezzel már részben „elkésélt”, hanem azon, hogy sürgősen lássanak hozzá a nagy költség-gel, de gondatlanul kitarozott ház rendbehozásához.

PALLAS IMRE

Ruhabemutatót rendez a Debreceni Ruhagyár

A Debreceni Ruhagyár május 16-án reggel 9 órakor ruhabemutatót rendez az üzem dolgozóit által készített modellekből.

Bemutatásra kerülnek a tavaszi és nyári ruhák változatos modelljei, karton, típus, lenvászon, selyem santung és a konfekció iparban először készített emprimé anyagból. Az emprimé modelleken keresztül az üzem bebizonyítja, hogy modern, korszerű gyáripár is képes legfinomabb anyagokból minőségileg a legizlésebb kivitelben női ruhákat készíteni.

A ruhabemutató célja, hogy kikérjék a debreceni üzemek — általában a dolgozók véleményét a modellekről. Ez a ruhabemutató megismétlése a múlt hónapban az üzem dolgozóit részére rendezett bemutatónak, ami igen nagy sikert aratott. A ruhabemutató több mint 50 modellelben gyönyörködhetnek a nézők, ami ismételtlen aláhúzza, hogy a szocialista ipar egyre jobb, egyre izlésebb ruházat konfekcióit és egyéb cikkeket bocsajt a vásárlók rendelkezésére.

A ruhabemutatót a Ruhagyár kultúrtermében (Domb utca 5—9. szám alatt), jó idő esetén az udvaron tartják meg.

elvtárs a hortobágyiakat „megajándékozta”.

És ami a legfontosabb: nem hiszem, hogy ennek az előadásnak hatására egyetlen parasztember is kedvet kapna a könyvtárasárra, a Jókai műveivel való ismerkedésre.

Megvallom az igazat, azt vártam, hogy a nevezetes évszázadon, Jókai halálának 50. esztendőjé emlékkönyvben új ismeretekkel gyarapodom. Jókai kapcsolata Debrecennel... Jókai és a híres nevezetes Kollégium... Jókai és a Hortobágy... Ez érdekelt, az ezzel kapcsolatos rég feledelt, vagy eddig fel nem fedezett események érdekelték...

És legelőszörban érdekelt volna az: hogyan örzi szívében a nagy mesemondót a magyar nép — közelebről a hortobágyi parasztság szeretete? Ebből a legfontosabból nem tudtam meg semmit.

Nem tudtam még azért, mert Vitézyi hirtelen kanyarral véget vetett a választás ismereténnek: indulnia kellett, este 8 óra volt és reggel 7 órakor startol a repülőgép...

Egy mondat azonban szinte belémkivált ezen az esten:

Azt mondta Vitézyi: — Az új Hortobágyon is megvannak a hősei, a rizsföldön dolgozó parasztlak... Nire egy parasztember a sorok között:

— Jöjjön ki, majd megtudja!... Ez volt nekem négy az „irodalmi esten” a legnagyobb, legszebb tanulság...

Az, hogy író és nép: szétválasztatlanul együtt. BARNÁ TIBOR

